

Colecția Literatură școlară cuprinde:

**Volumul 1. Emil Gârleanu - Din lumea celor care nu
cuvântă. Cea dintâi durere**

Volumul 2. Vasile Alecsandri - Pasteluri și poezii

Volumul 3. George Coșbuc - Poezii

Volumul 4. Petre Ispirescu - Basme

Volumul 5. Ion Creangă - Povești și povestiri

**Volumul 6. Barbu Ștefănescu Delavrancea – Nuvele,
povestiri și basme**

Volumul 7. Mihai Eminescu - Poezii

Volumul 8. Mihai Eminescu - Proză

Volumul 9. Ion Creangă – Amintiri din copilărie

Volumul 10. Ioan Luca Caragiale – Momente și schițe

**Volumul 11. Ioan Alexandru Brătescu Voinești – Niculăiță
Minciună**

Volumul 12. George Topîrceanu - Poezii

Volumul 13. Ioan Slavici- Povești

Volumul 14. Ștefan Octavian Iosif - Poezii

**Volumul 15. Gheorghe Asachi, Anton Pann, Alecu Donici,
Grigore Alexandrescu, George Topîrceanu - Fabule**

George Coșbuc

opere integrale

Poezii

Ilustrații: Oana Voican

Ars Libri

Ei sunt romani! Și ce mai sunt?
Nu ei, ci de-ar veni Cel-sfânt,
Zamolxe, c-un întreg popor
De zei, i-am întreba: ce vor?
Și nu le-am da nici lor pământ
Căci ei au cerul lor!

Și-acum, bărbați, un fier și-un scut!
E rău destul că ne-am născut:
Dar cui i-e frică de război
E liber de-a pleca napoi,
Iar cine-i vânzător vândut
Să iasă dintre noi!

Eu nu mai am nimic de spus!
Voi brațele jurând le-ați pus
Pe scurt! Puterea este-n voi
Și-n zei! Dar vă gândiți,eroi,
Că zeii sunt departe, sus,
Dușmanii lângă noi!

Cuprins

Nu te-ai priceput	3
Nunta Zamfirei	6
Crăiasa zânelor	14
Vestitorii primăverii	21
Trei, Doamne, și toți trei	23
Baladă	27
La oglindă	30
El-Zorab	35
Numai una	42
Lordul John	45
Mama	48
Noi vrem pământ!	52
Iarna pe uliță	56
În miezul verii	62
Roata morii	66
Legenda rândunelei	70
Concertul primăverii	75
Noapte de vară	78
Mânioasă	81
Cântecul fusului	84
Vântul	88
Dușmancele	92
Toamna	97

Bradul	100
Nuntă în codru	102
Povestea găștelor	109
Osman-pașa	112
Legendă	115
Iedera	118
Rada	120
Somnul codrilor	126
Regina ostrogoților	130
Cântecul redutei	134
Izvor de apă vie	138
Nucul	149
Scumpă țară românească.....	152
Cântec	154
Decebal cătră popor	156

Copyright © Ars Libri Prof 2023

Descrierea CIP se află la Biblioteca Națională a României.

ISBN: 978-606-36-2207-6

Editor: Adina Grigore

Redactor-șef: Cristina Ipate-Toma

Tehnoredactor: Mihaela Raluca Mihai

Ilustrații: Oana Voican

DTP: Mihai Ștefănescu

Comenzi: Editura Ars Libri, Costești, Jud. Argeș

Tel.: 0248 546 357; 0755 118 137

Call Center: 0318 282 293

E-mail: arslibri@yahoo.com

comenziarslibri@gmail.com

www.edituraarslibri.ro

Tipărit la Ars Libri Prof S.R.L., Costești, Jud. Argeș

Nu te-ai priceput

Nu te-ai priceput!
Singur tu nu mi-ai plăcut,
Că eu tot fugeam de tine?
O, nu-i drept, nu-i drept, Sorine!
Ți-am fost dragă, știi eu bine,
Dar, să-mi spui, tu te-ai temut.
Și eu toate le-am făcut,
Ca să poți să-mi spui odată,
Să mă-ntrebi: „Mă vrei tu, fată?”
Și plângeam de supărată
Că tu nu te-ai priceput.

Nu te-ai priceput!
Zici că-s mândră și n-am vrut
Ca s-ascult vorbele tale?
Dar de unde știi? În cale
Ți-am umblat și-n deal și-n vale,
Și-orîșiuunde te-am știut.
Zile lungi mi le-am pierdut,
Să mă-mprietenesc cu tine:
Tu-mi umblai sfios, Sorine,
Și plângea durerea-n mine
Că tu nu te-ai priceput.

Nu te-ai priceput!
Am fost rea și n-aș fi vrut

Să te las, ca altă fată,
Să mă strângi tu sărutată?
Dar m-ai întreat vrodată?
Mă-nvingea să te sărut
Eu pe tine! Pe-ntrecut
Chip cătam cu viclenie
Să te fac să-ntrebi, și mie
Mi-a fost luni întregi mânie
Că tu nu te-ai priceput.
Nu te-ai priceput!
Zici că de m-ai fi cerut
Mamei tale noră-n casă,
N-aș fi vrut să merg? E, lasă
Că de-o fată cui-i pasă,
Nu se ia după părut!
De-ntrebai, ai fi văzut!
Tu să fi-nceput iubitul,
Că-i făceam eu isprăvitul-
Tu cu pâinea și cuțitul
Mori flămând, nepriceput!

E lung pământul, ba e lat,
Dar ca Săgeată de bogat
Nici astăzi domn pe lume nu-i,
Și-avea o fată – fata lui,
Icoană-ntr-un altar s-o pui
La închinat.

Și dacă a fost pețită des,
E lucru tare cu-nțeleș,
Dar dintr-al prinților șirag,
Câți au trecut al casei prag,
De bună seamă cel mai drag
A fost ales.

Ei, cel mai drag! El a venit
Dintr-un afund de Răsărit,
Un prinț frumos și tinerel,
Și fata s-a-ndrăgit de el.
Că doară tocmai Viorel
I-a fost menit.

Și s-a pornit apoi cuvânt!
Și patru margini pe pământ
Ce strâmte-au fost în largul lor,
Când au pornit s-alerge-n zbor

Acest cuvânt mai călător
Decât un vânt!
Ca ieri, cuvântul din vecini
S-a dus ca astăzi prin străini,
Lăsând pe toți , din cât afund
O mie de crăimi ascund,
Toți craii multului rotund
De veste plini.

Și-atunci din tron s-a ridicat
Un împărat după-mpărat
Și regii-n purpur s-au încins,
Și doamnele grăbit au prins
Să se gătească dinadins,
Ca niciodat’.

Iar când a fost de s-a-mplinit
Ajunul zilei de nuntit,
Din munți și văi, de peste mări,
Din larg cuprins de multe zări,
Nuntași din nouăzeci de țări
S-au răscolit.

De cum a dat în fapt de zori
Veneau cu fete și feciori
Trăsnind rădvanele de crai,
Pe netede poteci de plai:
La tot rădvanul patru cai,
Ba patru sori.

Din fundul lumii, mai din sus,
 Și din Zorit, și din Apus,
 Din cât loc poți gândind să bați
 Venit-au roiuri de-mpărați
 Cu stemă-n frunte și-mbrăcați
 Cum astăzi nu-s.

Sosit era bătrânul Grui
 Cu Sanda și Rusanda lui,
 Și Ținteș, cel cu trainic rost,
 Cu Lia lui sosit a fost,
 Și Bardeș cel cu adăpost
 Prin munți sâlhui.

Și alții, Doamne! Drag alint
 De trupuri prinse-n mărgărint!
 Ce fete dragi! Dar ce comori
 Pe rochii lungi țesute-n flori!
 Iar hainele de pe feciori
 Sclipeau de-argint.

Voinicii cai spumau în salt;
 Și-n creasta coifului înalt
 Prin vulturi vântul viu vuia,
 Vreun prinț mai tânăr când trecea
 C-un braț în șold și pe prăsea
 Cu celălalt.

Iar mai spre-amiazi, din depărtări
 Văzutu-s-a crescând în zări

Rădvan cu mire, cu nănași,
 Cu socri mari și cu nuntași,
 Și nouăzeci de feciorași
 Veneau călări.

Și ca la mândre nunți de crai
 Ieșit-a-n cale-ales alai
 De sfetnici mulți și mult popor
 Cu muzici multe-n fruntea lor
 Și drumul tot era covor
 De flori de mai.

Iar când alaiul s-a oprit
 Și Paltin-crai a stăroșit
 A prins să sune sunet viu
 De treasc și trâmbiți și de chiu-
 Dar ce scriu eu? Oricum să scriu
 E ne-implinit!

Și-atunci de peste larg pridvor,
 Din dalb iatac de foișor
 Ieși Zamfira-n mers isteț,
 Frumoasă ca un gând răzleț,
 Cu trupul nalt, cu părul creț,
 Cu pas ușor.

Un trandafir în văi părea;
 Mlădiul trup îl încingea
 Un brâu de-argint, dar toată-n tot
 Frumoasă cât eu nici nu pot

O mai frumoasă să-mi socot
Cu mintea mea.

Și ea mergând spre Viorel,
De mână când aprins-o el,
Roșind s-a zăpăcit de drag,-
Vătaful a dat semn din steag
Și atunci porniră toți șireag
Încetinel.

Și-n vremea cât s-au cununat
S-a-ntins poporul adunat
Să joace-n drum după tilici:
Feciori, la zece fete, cinci,
Ca-n port de stat.

Trei pași la stânga linișor
Și alți trei pași la dreapta lor;
Se prind de mâni și se desprind,
S-adună cerc și iar se-ntind,
Și bat pământul tropotind
În tact ușor.

Iar la ospăț! Un râu de vin!
Mai un hotar tot a fost plin
De mese, și tot oaspeți rari,
Tot crai și tot crăieșe mari,
Alătura cu ghinărari
De neam străin.

A fost atâta chiu și cânt
Cum nu s-a pomenit cuvânt!
Și soarele mirat sta-n loc,
Că l-a ajuns și-cest noroc,
Să vadă el atâta joc
P-acest pământ!

De-ai fi văzut cum au jucat
Copilele de împărat,
Frumoase toate și întrupli,
Cu ochi șireți ca cei de vulpi,
Cu rochii scurte până-n pulpi,
Cu păr buclat.

Și principii falnici și-ndrăzneți,
De-al căror buzdugan isteț
Perit-au zmei din iaduri scoși!
De-ai fi văzut jucând voioși
Și feți-voinici, și feți frumoși,
Și logofeți.

Pe Peneș-împărat, văzând
Pe Barbă Cot, piticul, stând
Pe-un gard de-alături privitor,
L-a pus la joc! Și-ntre popor
Sărea piticu-ntr-un picior
De nu-și da rînd!

Sunt grei bătrânii de pornit,
Dar de-i pornești, sunt grei de-oprit!